

Seg har heller ingen ringe Betænkelighed ved at gaae ind paa Vædringsforslaget til § 6 under Nr. 18. Det er nemlig ikke nok, at man søger at omgjærde Brændeviinshandelen med Lovbestemmelser, som skulde give den fornødne Garanti for, at den ikke misbruges til Udskænkning; men det er ogsaa nødvendigt, at man værner om den ved Hjælp af strenge Straffebestemmelser, netop fordi det er af den Slags Tilfælde, som det næsten er umuligt at kontrollere, som det er overordentlig vanskeligt at faae fat i, og endnu vanskeligere at føre Bevis for. Jeg troer altsaa, at det, naar det endelig engang lykkes at faae et saadant Tilfælde konstateret, er i selve Forsaetningens Interesse, at man ikke lægger Fingrene imellem med Hensyn til de Straffebestemmelser, der skulde gives. Den ærede Dordfører for Stillerne af Forslaget har nu vel sagt, at det er en meget grov og alvorlig Straf, der er fastsat i Lovforslaget. Jeg siger dertil: Ja, det er det; men det forekommer mig, som jeg har udviklet det, at det er nødvendigt igjennem en haard Straffebestemmelse at sørge for at affrætte Folk fra Overtrædelse af Loven, og jeg vil derhos sige, at Bedkommende jo vide, at de risikere denne Straf. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at der ikke kan siges Noget imod at have en saadan streng Straffebestemmelse, og det saameget mere, som dette aabenbart ikke er en Forbrydelse, Menneffer let forledes til at begaae, saaledes som Tilfældet derimod er med den Forbrydelse, som et æret Medlem ved Sagens 1ste Behandling satte ved Siden, nemlig Tyveri. Der kan være mange Grunde, som kunne lede ulykkelige Menneffer til at stjæle, hvilke derimod ikke ligge for her, hvor der ikke kan være anden Grund end den, at man vil gjøre sig ulovlig Fordeel ved at eludere Loven. Jeg seer derfor ikke, at man med nogen Føie kan beklage sig over, at Loven straffer dem, der gjøre dette, naar den kan faae fat paa dem. Jeg vil dog ikke hermed have sagt, at jeg ubetinget vil modsætte mig Forslaget under Nr. 18; thi naar jeg skal være ganske ærlig, vil jeg ikke hencægte, at den Straf, som Forslagsstillerne have sat istedetfor, ikke er færligt mildere. Forslaget

har desuden det Fortrin, at det ikke paa en Maade giver Anvisning paa, at en Mand kan synde tre Gange, forinden han egentlig faaer den haarde Straf, hvorimod den Straf, Forslagsstillerne have sat istedet, saavidt jeg skjønner, allerede indtræder ved 2den Gang begaaet Forseelse, idet han da foruden Bøden straffes med Rettens Fortabelse. Forskjellen bestaaer væsentligt i Omfanget af den Straf, der paalægges, idet det i det ene Tilfælde kun er Retten til Brændeviinshandel, der fortabes, hvorimod det efter Lovforslaget, som det foreligger, er Retten til hele den dermed forbundne Næringsvei, som fortabes. — Forslaget under Nr. 19 til § 7 skal jeg ganske henstille til Thinget; jeg seer ikke, at det har nogen stor Betydning, enten Paragraphen bliver staaende eller ikke, idet jeg i saa Henseende maa erkjende, at Communalloven, som den er, paa en Maade indeholder accurat det Samme, som der staaer i Paragraphen, og jeg vil ikke antage, at det ligeoverfor Politimestrene skulde være nødvendigt i denne Lov at give en bestemt Indskærping om, at de skulle gjøre deres Pligt, naar det forlanges. — Hvad endelig Forslaget under Nr. 20 angaaer, kan jeg ikke andet end anbefale det; det er i fuld Overensstemmelse med Lovforslagets Hensigt, og der var ogsaa i det oprindelige Lovforslag en Bestemmelse, som havde megen Lighed med denne, men som udstemtes i det andet Thing. Jeg vil imidlertid ikke undlade at sige — og det er mig i saa Henseende ubehageligt, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), som har stillet nogle Forslag her, ikke er tilstede — at dette Forslag ikke har saa liden Betydning ligeoverfor hans Forslag under Nr. 1, idet jeg nemlig, hvis Forslaget ikke vedtages, ikke skjønner rettere, end at Bevillingsmyndigheden for Høferne vedblivende kan bestaae i Overensstemmelse med Næringsloven, hvorimod der, hvis det vedtages, ikke er nogen Mulighed for at hjælpe paa de Høfere, som han mener, der kunde være Anledning til at give Tilladelse til Brændeviinshandel paa mindre befolkede og længere bortfjernede Steder. — Der kan Intet fra min Side være til Hindre for Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 21; men jeg maa tvertimod